

บอกกล่าวเล่าขาน..... ประถมกาญจน์ 1

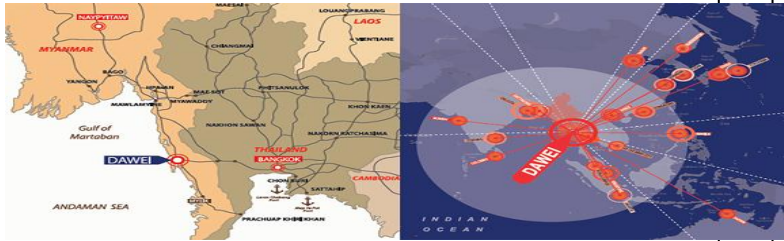
ฉบับที่ 6 เดือนตุลาคม 2555

ข่าวดี Tablet ได้มาส่งเพิ่มจนครบทุกโรงเรียนแล้วครับ

ทวายโปรเจกต์

ประโยชน์สำคัญของท่าเรือน้ำลึกและนิคมอุตสาหกรรมทวายนั้นคือ ท่าหน้าที่เป็นประตูการค้าใหม่ให้เส้นทางทะเล ไม่ว่าจะเส้นทางเลือกให้กับอินเดีย จีน ตะวันออกกลาง ยุโรปและแอฟริกา ซึ่งจะช่วยลดการจราจรที่คับคั่งในช่องแคบมะละกา ลดเวลาการขนส่งและค่าใช้จ่ายในการขนส่ง และเป็นสถานที่ที่ได้เปรียบในการค้าเนื่องจากตรงเข้าถึงทะเลอันดามันและมหาสมุทรอินเดียในการขนส่งสินค้า นอกจากนี้ในนิคมอุตสาหกรรมยังช่วยสร้างตลาดใหม่สำหรับการลงทุนของต่างประเทศ จากความต้องการที่เพิ่มขึ้นและการคมนาคมเชื่อมต่อกันระหว่างภูมิภาค ความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการค้า และการพัฒนา ระหว่างประเทศในภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง

โครงการท่าเรือน้ำลึกทวายและสาธารณูปโภคต่างๆ ในโครงการจะช่วยเพิ่มรายได้สำหรับรัฐบาลพม่าผ่านทางภาษีจากโครงการและอื่นๆที่เกี่ยวข้อง โครงการนี้ยังช่วยเพิ่มอัตราการจ้างงานสำหรับคนพม่ากว่าหลายร้อยหลายพันคน ซึ่งแรงงานเหล่านี้จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการพัฒนาโครงการ นอกจากนี้สภาพพม่าจะได้ประโยชน์จากการค้าการลงทุนระหว่างประเทศที่เพิ่มขึ้นเพื่อช่วยพัฒนาประเทศ การใช้ประโยชน์จากท่าเรือน้ำลึกทวายและนิคมอุตสาหกรรมนี้ จะเปลี่ยนทวายเป็นปลายทางการลงทุนแห่งใหม่และเป็นศูนย์กลางการขนส่งของภูมิภาคที่สำคัญ การพัฒนาโครงการท่าเรือน้ำลึกทวายและสาธารณูปโภคที่เกี่ยวข้องจะเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจไม่เพียงแต่ในสภาพพม่าเท่านั้น แต่ยังรวมถึงพื้นที่โดยรวมในภูมิภาค

<http://daweidevelopment.com/index.php/th/about-ddc/introduction>

เพื่อนครูที่ต้องการแลกเปลี่ยนความรู้ใน

บอกกล่าวเล่าขาน..ประถมกาญจน์1โปรดส่งมาที่

Suradejly@hotmail.com นะครับ ขอขอบคุณครับ

(ต่อจากฉบับที่แล้วครับ) **อายุเกษียณสำคัญไฉน**

นอกจากคนไทยจะอายุยืนขึ้นแล้ว คนไทยเริ่มมีลูกกันน้อยลงด้วย และด้วยแนวโน้มทั้งสองนี้ประกอบกัน เราจะมีคนวัยแรงงานที่เป็น ผู้ค้า จุนหลักในการหารายได้และขับเคลื่อนเศรษฐกิจน้อยลง แต่จะมีผู้ที่เกษียณอายุที่ต้องพึ่งพิงดูแลมากขึ้น เราจะเจอสภาวะพึ่งพิงกันอย่างไม่สมดุล ซึ่งจะมีผลต่อความมั่นคงทางการคลังของประเทศไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศชาติในที่สุด สำหรับตัวผู้สูงอายุเอง การกำหนดอายุเกษียณเช่นนี้เหมาะสมหรือไม่ หากเราเทียบกับเมื่อ 60 ปีที่แล้ว คนอายุ 60 ปีในปัจจุบันส่วนใหญ่ยังคงแข็งแรง กระฉับกระเฉง ปฏิภาณไหวพริบยังดีเยี่ยม ดังนั้น วายาคติ (อคติแห่งวัย) ที่ว่าคนสูงอายุมีสุขภาพที่ไม่เอื้อต่อการทำงานต่อไป อาจเป็นความคิดที่ล้าสมัยไปแล้วก็เป็นได้ แต่สุดท้ายแล้ว เหมาะสมหรือไม่นั้นควรให้ผู้สูงอายุตัดสินใจเอง ว่าเขายังสามารถทำงานต่อไปได้หรือไม่ และก็ยังอยากทำงานอยู่หรือเปล่า การที่สังคมกำหนดอายุบังคับเกษียณ คือการที่ สังคมตัดสินใจเส้นทางเดินให้คนเหล่านี้ไว้แล้ว ซึ่งเป็นการปิดกั้นโอกาสการทำงานต่อ ทั้งที่อาจจะยังมีความสามารถและความต้องการทำงานอยู่ทั้งหมดที่กล่าวมา อาจมีประเด็นอื่น ๆ อีกมากมายที่สำคัญและไม่ได้กล่าวถึง คำถามสำคัญเรื่องนี้ อาจทำให้สังคมได้มีสติและร่วมกันหาทางออกได้อย่างรู้เท่าทัน โดยอยากให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องศึกษาถึงผลกระทบต่าง ๆ อย่างถ่องแท้ เพื่อนำมากำหนดแนวนโยบายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทสังคมไทยเพื่อสังคมผู้สูงอายุที่เราจะเจอในอนาคต ทุกคนสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข คำจูนและพึ่งพิงกันและกันอย่างลงตัว โดยภาระไม่ไปตกที่ภาคส่วนหนึ่งหรือสถาบันใดในสังคมจนเกินไป รวมถึงการอยู่ในสังคมร่วมกันอย่างมีศักดิ์ศรี และมีสิทธิ์ที่จะเลือกเส้นทางการทำงานได้ด้วยตนเอง(วารสารประชากรและการพัฒนา ปีที่32ฉบับที่6*ส.ค.-ก.ย.55มนตรีการ กาญจนะจิตรา)

คนส่วนมากยังมีความเชื่อว่า มีผู้ลดบันดาลให้เกิดสิ่งต่าง ๆ ขึ้น แต่ทางพระพุทธศาสนาได้แสดงว่าคนมีกรรมเป็นของตน จะมีสุขหรือทุกข์เพราะกรรม ผู้คนเลวหนักมากแล้วกรรมกรรมจึงกลายเป็นผู้เคราะห์ร้ายที่ถูกเข้าใจในทางร้ายอยู่เสมอ กรรมจึงกลายเป็นอดีตที่น่ากลัว พระพุทธศาสนาไม่ได้สอนให้คนกลัวกรรม ไม่ได้สอนให้ตกเป็นทาสของกรรมหรืออยู่ใต้อานาจของกรรม แต่สอนให้รู้จักกรรมให้มีอำนาจเหนือกรรม ให้ควบคุมกรรมของตนในปัจจุบัน

จากหนังสือ๑๐๐ คำสอนสมเด็จพระสังฆราช

หาอ่านได้ที่รพ.พหลพลพยุหเสนา ช่วยกันทำบุญ

เล่มละ100.-บาทครับ

